

сланникъ, челакъ извѣстенъ на вредъ по уржаван-
ный (испешренный) си умъ.

Той се дѣмалъ възопъ; и ако быхмы испи-
сали неговый портретъ (овразъ), то никой не-
бы можле да се одържатъ отъ смѣхъ, ако и да
е невлагоразѣмно да се смѣемъ на тѣлесны-тѣ
недостатки (кѣсѣры).

Възопъ былъ найзръсъ нисжкъ, крака има-
лъ кривы, главѣ голѣмъ и диво зглобена; и
устъ широки. Но при тѣзи непріятна нали-
чностъ, былъ даренъ съ остъръ умъ и съ такъ-
въ любезенъ характеръ, что-то привличалъ къмъ
себе-си всакиго, който го и не знаалъ.

Възопъ, като ѹтиде при Лидійскій Царъ, бы-
лъ облѣченъ съ богата мантиа, коато никакъ
неможала да скрый неговъ-тъ грозотъ. Но ка-
то го видѣ Крезъ неможѣ да скрие издѣмненіе-
то, и настрѣхваніе-то си. „Что и какъво зна-
чи това?“ извикалъ Царь-а, или Самосцы-тѣ
искатъ да се смѣятъ надъ мене, като ми съ
проводили такавзи посланникъ?“ Но гнѣвъ-а мѣ
скоро се обърналъ въ чѣдо, като изколилъ на
Възопѣ да искаже предмета на проважданіе-то си,